Către Parlamentele României şi Republicii Moldova

Memorandum pentru Reîntregire

Noi, membrii Consiliului Unirii, în cadrul căruia activează Partidul Național Liberal din Republica Moldova, Asociația veteranilor de război – 1992 ”Tiras-Tighina”, alte partide din Republica Moldova şi din România şi numeroase organizații nonguvernamentale, persoane din Diaspora românească - semnatari ai acestui Memorandum, purtători ai memoriei genetice a neamului românesc, comemorăm azi cu pioşenie şi mândrie cea de-a 95-a aniversare de la înfăptuirea Actului istoric de la 27 Martie 1918, prin care Basarabia – golgota şi lacrima neamului românesc – revenea la Patria mamă.

După o lungă perioadă de ocupație țaristă (1812-1918) sosi, în sfârşit, ora astrală a Basarabiei de a se uni cu Țara-mamă. Această unire a căpătat un cadru legal pe 27 martie 1918, când, în şedința Sfatului Țării de la Chişinău, se proclama Unirea Republicii Democratice Moldoveneşti (fosta Basarabie răpită) cu România :

În numele poporului Basarabiei, Sfatul Țării declară: «Republica Democratică Moldovenească (Basarabia), în hotarele ei dintre Prut, Nistru, Dunăre, Marea Neagră şi vechile granițe cu Austria, ruptă de Rusia acum o sută şi mai bine de ani, din trupul vechii Moldove, în puterea dreptului istoric şi dreptului de neam, pe baza principiului ca noroadele singure să-şi hotărască soarta lor de azi înainte şi pentru totdeauna se uneşte cu mama ei România ».

Trăiască Unirea Basarabiei cu România de-a pururi şi totdeauna!

Preşedintele Sfatului Țării, Ion Inculeț;

Vicepreşedinte, Pantelimon Halippa;

Secretarul Sfatului Țării, Ion Buzdugan

Actul Unirii din 27 martie 1918, înscris cu litere de aur în istoria României, va rămâne pe veci legal şi sfânt, nefiind niciodată denunțat de nimeni!

Ce a urmat după 28 iunie 1940, cunoaştem din documentele de arhivă, cercetările istoricilor români, de la noi şi din diferite țări, ce atestă, de o manieră indubitabilă, că a avut loc un rapt tâlhăresc, criminal, o consecință directă a tranzacției sovieto-naziste din 23 august 1939 privind partajarea „sferelor de influență" între cele două regimuri totalitare ale secolului XX.

Parlamentele multor state au considerat înțelegerea încheiată la 23 august 1939, între Guvernele sovietic şi german, ca **nulă ab initio şi au cerut lichidarea consecințelor ei politico-juridice, fapt relevat şi în Declarația de la Chişinău din 28 iunie 1991.**

La 27 august 1991 Parlamentul de la Chişinău **PROCLAMA** solemn, în virtutea dreptului popoarelor la autodeterminare, în numele întregii populații a Republicii Moldova şi în fața întregii lumi:

REPUBLICA MOLDOVA ESTE UN STAT SUVERAN, INDEPENDENT ŞI DEMOCRATIC, LIBER SĂ-ŞI HOTĂRASCĂ PREZENTUL ŞI VIITORUL, FĂRĂ NICIUN AMESTEC DIN AFARĂ, ÎN CONFORMITATE CU IDEALURILE ŞI NĂZUINȚELE SFINTE ALE POPORULUI ÎN SPAȚIUL ISTORIC ŞI ETNIC AL DEVENIRII SALE NAȚIONALE.

Dacă ar fi înțeles strict clasa politică buchia Declarației de Independență, ca

document sfânt şi ar fi urmat calea decolonizării, decomunizării, modernzării şi dezvoltării, precum Țările Baltice, am fi avut astăzi o altă situație politică şi social-economică, alte perspective.
Astfel, prin ignorarea făţişă a spiritului şi a conţinutului Declaraţiei, la cei 22 de ani de la proclamarea Independenţei, Republica Moldova încă nu a aruncat la groapa istoriei moştenirea sovietică nefastă. Bilanţul acestei perioade de timp este cumplit de tragic: **două conflicte separatiste, o armată străină pe teritoriul statului, o societate divizată pe criterii etnice, o treime din cetățeni plecați peste hotare, o limbă fără denumire, mimarea democrației, capturarea statului și a tuturor instituțiilor sale de către grupări corupte şi mafiote, interesele vitale ale poporului total neglijate, regres socio-economic pe toate dimensiunile. R.Moldova este cel mai sărac stat din Europa - la propriu şi la figurat.**
Geneza acestui handicap îşi are originea în minciuna ce a produs dezbinare şi haos în societate, în mutația oribilă, încă de la 1812, inoculată în mentalitatea basarabenilor pe durata celor 178 de ani de colonizare, deznaționalizare şi genocid.
Aceste adevăruri istorice trebuie spuse, cu toată tăria şi demnitatea, trebuie conştientizate şi asumate fără ură şi părtinire, ca bază pentru o reconciliere civică profundă şi durabilă. O altă abordare va însemna menținerea poporului român în umilință, buimăcire şi rătăcire istorică, demolarea continuă a patrimoniului şi a valorilor naționale, prin perpetuarea unor falsuri şi a unor valori străine neamului românesc.
În ciuda eforturilor factorilor externi şi interni, ostili neamului românesc, la 22 februarie 2012, s-a produs o coalizare a forțelor naționale ale românilor de pretutindeni, apărînd o mişcare unionistă de larg consens național – **„Consiliul Unirii”** -succesor şi continuator al cauzei Consiliului Național al Unirii, fondat la 1 decembrie 1991 de către un grup de parlamentari de la Chişinău şi Bucureşti, în frunte cu românul Mircea Druc.
În 2013, pornind de la situația dramatică din cel de-al doilea stat românesc, se impune **ieşirea la rampă a forțelor unioniste, cu un nou proiect politic, social, economic şi geopolitic, pragmatic şi sincronizat cu acțiuni şi paşi reali spre reîntregire…**
În activitatea sa , CU se ghidează de conceptul de program „MANIFESTUL UNIONIŞTILOR”, promovându-şi consecvent moțiunea de integrare europeană, prin Unirea (Reîntregirea) cu România.
Pentru noi, românii, anul 1918 a fost un an de o mare încărcătură simbolică pentru destinul neamului.
Nicolae Bălcescu, ne-a lăsat o lege sfântă: **„Națiunea este mai importantă ca Libertatea. Pierdută, Libertatea se recapătă, dar Națiunea odată distrusă, este definitiv dispărută!”**
Această povață a devenit izvorul din care sorbim adevărul, responsabilitatea şi mândria că suntem români, a devenit ideologia se ghidează în activitatea şi acțiunile sale Consiliul Unirii – platformă unionistă a tuturor românilor.
Înfaptuirea statului național i-a permis națiunii române valorificarea energiilor, a capacitaților creatoare de stimulare a progresului socio–economic. În anii interbelici România s-a înscris pe traiectoria modernizării autentice, aducându-şi, în plan internațional, contribuția substantială la opera de pace şi securitate.

Fiind convinşi că starea de separare actuală a României este în totală contradicție cu mostenirea lăsată de anul 1918, considerăm că ea trebuie corectată prin efortul tuturor fortelor politice, ale societății civile şi ale instituțiilor statutului şi că **reunificarea, prin înlăturarea irevocabilă a consecințelor Tratatului Ribbentrop-Molotov,** distanțarea de minciună şi de comunism sunt, pentru R.Moldova, unicul mijloc de realizare a scopului suprem: **îmbunătățirea calității vieții populației şi integrarea în UE, recuperarea decalajelor economice considerabile față de Țara-Mamă, apoi – şi față de mediile pe UE:**

1. Ținem sa aducem omagiul nostru profund celor 86 de deputați, români - basarabeni din Sfatul Țării care, prin semnăturile lor, au devenit adevărați părinți cofondatori, dar şi martiri ai României Întregite.
2. Menționăm, că Actul unificării statului național unitar român în 1918 a fost în mare măsură rodul puternicei solidarități a neamului românesc, exemplu ce ar trebui urmat de contemporanii noştri. Solicităm clasei politice, societații civile româneşti ca, împreună cu mass media de pe cele două maluri de Prut, să înceapă o campanie activă de educare a populației în spiritul conştientizării imperativului reunificării Țării.
3. Prin activizarea Consiliului Unirii, cerem românilor de pretutindeni, inclusiv celor din Diaspora, să aibă pe agenda lor, ca prioritate absolută, susținerea eforturilor pentru readucerea R.Moldova în România Reîntregită.
4. Cerem Presedințiilor, Parlamentelor, Guvernelor, partidelor politice, societăților civile din ambele state româneşti **să adopte o pozitie comună şi unitară** în problema națională şi, în concordanță cu idealurile unității naționale şi ale Statului unitar Român, precum şi cu spiritul Declarației de Independență a R.Moldova din 27 august 1991, **să reconfirme Actul Unirii din 27 martie 1918, aducându-se ajustările respective în Constituția României, după exemplul Germaniei reunificate. Ziua de 27 martie 1918 să fie declarată sărbătoare națională.**
5. Cerem ca autoritățile celor două state româneşti, de pe ambele părți ale Prutului, să facă angajamente publice şi să asigure fondurile necesare pentru restabilirea, din anonimat, a monumentului, distrus de către Armata Sovietică în 1944, - "Turnul Dezrobirii Basarabiei" în s.Ghidighici, mun.Chişinău, cu edificarea ulterioară a Memorialului Patimilor Româneşti, care reprezintă omagiul adus martirilor români ai ocupației sovietice, conformându-se Declarației politice din 9 iunie 2009, prezentată în plenul Senatului de Preşedintele Comisiei de Politică Externă a Senatului, care susținea necesitatea construirii acestui Memorial prin inițiativele românilor din întreaga lume.
6. Considerăm că cele două Guverne, de la Bucureşti şi Chişinău au datoria morală, față de destinul neamului românesc, săîntreprindă măsuri politice şi diplomatice concrete, pentru a sensibiliza opinia publică internațională, instituțiile Uniunii Europene şi celelalte state, asupra dorinței poporului român de reunificare printr-un proces asemănător celui al națiunii germane. Cerem armonizarea politicii externe în direcția reprezentării comune a unei politici naționale, care să conducă la o tranziție fără sincope, spre integrarea Basarabiei în România şi, prin aceasta, populația Basarabiei să obțină de drept cetățenia Uniunii Europene.

87,25% dintre români sunt de acord cu Unirea **(Sunt rezultatele unui sondaj realizat de către** Centrul Român de Studii şi Strategii şi publicat la 17 august 2012**, care au**

scos în vedere că majoritatea covârşitoare a cetăţenilor României sunt de acord cu o eventuală Unire a celor două state româneşti).

7. Îndemnăm partidele liberale, democratice de dreapta, ca forțe politice proromânesti şi prounioniste din R.Moldova, să dea dovadă de maturitate politică, înțelepciune şi să gaseasca modalitatea, în interesul național, ca, în cel mai scurt timp, **să se unească într-un front comun,** constituind o forta credibila si reprezentativă a populației majoritare românesti din Basarabia.

8. În scopul realizării deziderатului reîntregirii Țării, Consiliul Unirii propune partidelor politice şi societății civile, spre discuție, un proiect de **concept (viziunea unioniştilor) procedural de Reîntregire a Țării:**

Premiza: Inițierea proiectului să fie susținută de ambele Parlamente şi coordonată la nivel de societăți civile.

Conținutul structural al Conceptului:

1.Pregătirea şi elaborarea unui studiu istorico-juridic în problema consecințelor ruperii teritoriului de la Est de Prut de către Rusia (perioada 1812 - 2012);

2. Argumentarea şi elaborarea scenariului Reîntregirii:

2.1. Etapă I – pregătitoare: elaborarea proiectelor politice, culturale şi socio-economice, în scopul consolidării societății de pe ambele maluri ale Prutului, în susținerea ideii de Reîntregire a Țării, după modelul german; pregătirea (cu strângere de semnături) şi înaintarea către autoritățile române a unei petiții de revendicare a dreptului la cetățenia română, prin adoptarea unui act normativ, conform căruia toți basarabenii şi bucovinenii, care au depus, în condiții legale, o cerere de recunoaștere a cetățeniei române la Ministerul Justiției sau la Consulatul României din Chişinău, Cernăuți sau Odesa, să fie recunoscuți ca cetățeni români şi repuşi în drepturile cetățeneşti, prin eliberarea de către MAI a actelor de identitate.

Noi, basarabenii ”suntem români şi punctum”. Statul Român nu ne-a retras cetățenia, noi nu ne-am dezis de ea. Deci, suntem cetățeni romani, cu întreruperi sub ocupație străină. Cazul e analogic celui al Mitropoliei Basarabiei.

2.2. Etapă II – anularea consecințelor Pactului Molotov-Ribentrop şi realizarea actului Reîntregirii prin deciziile Parlamentelor de la Bucureşti şi Chişinău;

3. Apriori (premărgător) procesului propriu-zis de Reîntregire:

3.1. Elaborarea şi punerea în acțiune a unui plan strategic de acțiuni comune pentru sincronizarea proceselor social-economice din cele două state româneşti, elaborarea şi realizarea proiectelor comune, în special privind modernizarea societății şi dezvoltarea Infrastructurii;

3.2. Inițierea şi negocierea cu UE, SUA şi România a unui plan de modernizare multidimensional, a unui Plan MARSHALL.

Proiectul elaborat urmează a fi mediatizat pentru discuții şi îmbunătățiri din partea societății civile, a partidelor politice şi a instituțiilor publice de pe ambele maluri ale Prutului, aprobat ulterioar de către ambele Parlamente. Noi vedem o Românie reîntregită, prin prisma potențialului uman şi a atuurilor politico-economice ale României modernizate, cu care ne vom mândri noi, copii şi nepoții noştri : O **Țară cu o populație de peste 25 milioane de locuitori, cu un grad înalt de securitate, România va deveni a doua mare piață în Europa Centrală. Poziția sa geografică, geopolitică, tezaurul național, importanța resurselor naturale, potențialul intelectual şi o mână de lucru calificată sunt factori favorizanți.**

Dumnezeu sa ajute Națiunea Româna să-si împlineasca idealul național al Reîntregirii.

Chişinău, 27 martie 2013